

slutte sig til det, hvis det kom i Forbindelse med en Bestemmelse om tvungen Selvangivelse eller i alt Fald skærpede Bestemmelser om Selvangivelse. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse læse et Par Linier af Tidenden. Den højtærede Finansminister sagde: „Jeg kan altsaa sympatisere med denne Bestemmelse, ikke som den staaar isoleret, men i Forbindelse med tvungen Selvangivelse eller dog i Forbindelse med en Regel, der faktisk skaffer os tvungen Selvangivelse i de allerfleste Tilfælde“, og han understregede yderligere denne Udtalelse ved en Afbrydelse, da jeg talte om Aftenen. Jeg sagde, at jeg havde det Indtryk, at den højtærede Finansminister var enig med os i Realiteten i dette Forslag, og saa sagde Finansministeren afbrydende: „Ja, i Forbindelse med tvungen Selvangivelse“. I den korte Tid, der har været levnet os, har der ikke været Lejlighed til at udarbejde noget Forslag om tvungen Selvangivelse, hvad der jo vilde føre til ret indgribende Ændringer. Vi have derimod foreslaaet at ændre det Procentbeløb, indenfor hvilket man er afskaaren fra at klage over Ansættelsen, og Procenten for den Nedsættelse, man kan vente, ret betydeligt, nemlig henholdsvis fra 25 til 50 og fra 15 til 35, hvad der faktisk vil komme til at virke som en meget alvorlig Straf for at undlade Selvangivelse, idet en Mand kan blive sat i Skat for en Indkomst af 149 Kr. for hver 100 Kr., han virkelig har, hvilket navnlig vil komme til at virke overordentlig stærkt overfor de største Skatteydere, for hvem Satserne ere højere, og som overfor Kommunen ere udsatte for de store Tillæg baade Kildeartstillæg og Lejlighedstillæg. Den højtærede Finansminister har altsaa, saa vidt jeg kan skønne, gennem disse to Ændringsforslag faaet, hvad han ønskede: Bestemmelsen om den mere detaillerede Opgivelse af de forskellige Arter af Naturalindtægter koblet sammen med de skærpede Straffebestemmelser, som han erklærede var Forudsætningen, under hvilken han kunde gaa ind paa det første af Forslagene, og jeg haaber nu fra den højtærede Finansministers Side at faa den Tilslutning, som jeg saaledes tør gøre Regning paa.

Vi staa altsaa nu her i Folketinget i Færd med at tage Afsked med det sidste Sæt af de Skatte- og Indkomstlove, hvis to Serier begyndte i forrige Rigsdagsamling med Jernbanetaksternes Forøgelse, Forlystelsesskatten, Stempeloven o. s. v., og hvis sidste og større Halvdel vi have behandlet i den sidste Tid. Vi ere altsaa

i Færd med at tage Afsked med dem, men vi have alle en Følelse af, at det er en foreløbig Afsked; vi ere alle ret forberedte paa, at vi faa disse Lovforslag at se igen i en ny, men neppe forbedret Skikkelse. Naar nu Tæppet i Dag eller i Morgen eller i den nærmeste Fremtid falder her i Folketinget for tredje Akt af Skattelovsdramaet, ere vi alle mere eller mindre forberedte paa, at der kommer et Efterspil, og vi ere vel ogsaa forberedte paa, at Nachspielet let kan blive det artigste. Vi ere ingenlunde sikre paa, at der i dette Nachspiel, som sandsynligvis venter os, vil blive Helteroller, som den højtærede Finansminister og hans Partifæller komme til at spille. Det er let nok for ham og for hans Parti at stille sig i flatterende Attituder overfor Socialdemokratiet og de Radikale. Det vil blive vanskeligere, naar han kommer til at spille sammen med de Partier, der herske i det høje Landsting. Regeringen har jo strakt sig vidt og bredt af Hensyn til Højre, de Klasser af Befolkningen, som Højre repræsenterer, de formuende, de rige Klasser. Der er ikke mange Draaber demokratisk Blod tilbage i den Skattelovsamling og Skattelovsorganisme, som vi her behandle, og hvem ved: Hvis nu Landstinget stiller yderlige Krav i den Retning, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har bebudet, eller maaske under andre Former, men dog med samme Tendens, mon det saa ikke ender med, at Regeringen og Regeringspartiet sluttelig krybe til Korset, eller rettere sagt: Hvem tvivler derom? Saa langt er altsaa Folketingets Betydning i Virkeligheden kommen ned efter et Tiaars saakaldet Venstrestyre, at i en Sag, saa vigtig som denne, der berører alle Hjem i Landet paa det føleligste, hvor der ikke er en eneste Familie i Landet, som ikke paavirkes deraf, er Hovedinteressen flyttet fra Folketingets Forhandlinger og op til Landstinget, takket være den Politik, som det regerende Parti har drevet.

Den Serie af Skattelove, vi fik sidste Aar: Takstloven, Loven om Forlystelsesskatten, Stempeloven og Loven om Tobaksskatten regnes at skulle give ca. 8 Mill. Kr., og de nye fra i Aar: Indkomst- og Formueskatten med $4\frac{1}{2}$ Million, Ølskatten med godt $2\frac{1}{2}$ Million, Brændevinsskatten med godt 3 Millioner, Cigarettskatten med $\frac{3}{4}$ Million, Kultoldens Bibeholdelse næsten 1 Million, Kommunetilskuddets Nedsættelse $1\frac{1}{5}$ Million, Postloven ca. $\frac{1}{4}$ Million, løbe tilsammen op til ca. 13,200,000 Kr. Altsaa, i to Rigsdagsamlinger er der indtraadt en